سرخط

■ **خانه ملت:** وحید جلال زاده، رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در آستانه دور سوم مذاکرات تیم جدید مذاکره‌کننده در وین طی مطلبی که در حساب توئیتر خود منتشر کرد، نوشت: در نشست کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی با دکتر باقری نگرانی‌های مجلس به ایشان منتقل شد. از نظر مجلس منافع ملی با تغییر دولت‌ها تغییر نمی‌کند. قانون اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها و مصوبات هیئت تطبیق بایستی حاکم بر مذاکرات جاری باشد.

■ **ایرنا:** سید مجید میراحمدی، معاون جدید امنیتی و انتظامی وزیر کشور و دبیر شورای امنیت کشور شد. در جلسه روز گذشته شورای معاونین به ریاست احمد وحیدی وزیر کشور ضمن بررسی موضوعات و دستور کارهای اصلی نشست، سید مجید میراحمدی به عنوان معاون امنیتی و انتظامی و دبیر شورای امنیت کشور و مجید بکایی به عنوان نماینده وزیر در امور استان‌های کویری و محرومیت زدایی منصوب شدند. میراحمدی پیش از این جانشین معاونت اطلاعات و امنیت ستاد کل نیروهای مسلح بود.

یادداشت

حسن رشوند

انگلیس و غلط زیادی

روزی جرج فردریک ارنست یا همان جرج پنجم پادشاه بریتانیا که در سال‌های میانی ۱۹۲۰ میلادی به گمان خود در اوج قدرت بود و بر بخش‌های زیادی از مناطق جهان تسلط داشت، خدمتکار مخصوص خود را صدا زد و گفت این غلط زیادی چه بوده که تو کرده‌ای؟ خدمتکار که ادبیات انگلیسی را به درستی آموخته بود و همچون شاهان بریتانیا آداب کاخ نشینی و مراودات کلامی آنها را می‌دانست، گفت: قربان درست است که من چنین خبطی را مرتکب شده‌ام ولی رسم شاهان همواره این بوده که از ضمیر جمع استفاده می‌کنند. پادشاه با این تذکر خدمتکار، رسوم گذشتگان خود را به یاد آورد و با تکان دادن سر، تذکر خدمتکار را تأیید کرد و گفت: منظورم این بود که ما غلط زیادی کردیم!

با مراجعه با واکنش مقامات انگلیسی پس از شلیک موشک‌های سپاه پاسداران در رزمایش پیامبر اعظم ۱۷ که در نوع خود، هم از لحاظ نوع موشک‌ها و هم موفقیت آنها در اصابت به همه هدف‌های طراحی شده، این چندمین بار است که مقامات انگلیس نسبت به اقدامات جمهوری اسلامی غلط زیادی می‌کنند و با همین ذهنیت است که هر از گاهی تلاش دارند با اقدامی یا سخنی، مسئولان و نیروهای مسلح ایران را مورد ارزیابی قرار دهند تا ببینند جمهوری اسلامی در چه مرحله از آمادگی قرار دارد. یک بار با ورود به آب‌های سرزمینی ایران واکنش جمهوری اسلامی را نسبت به این ورود غیر قانونی تست می‌کنند و با دستگیری سربازان خود به دست نیروهای سپاه و تحقیر حاصل از این رفتار، به دنبال واسطه برای آزادی سربازان خود بر می‌آیند و دیگر روز، با توقیف یک نفتکش آن هم در خارج از حوزه نفوذ جمهوری اسلامی در جبل‌الطارق به دنبال قدرت نمایی و ایجاد فشار به ایران برمی‌آیند که در مقابل با توقیف نفتکش خود مواجه و ناچار به آزادی نفتکش ایرانی شده و واژه غلط کردیم «جرج پنجم» پادشاه خود را پس از یک قرن، بار دیگر تکرار می‌کنند.

انگلیسی‌ها دچار خطای راهبردی شده‌اند و تصور می‌کنند با خروج امریکا از منطقه، این آنها هستند که می‌توانند مدیریت منطقه را به دست بگیرند. چند ماهی است خبر خروج اجباری امریکا از غرب آسیا بر سر زبان‌ها است. خروج خفت بار از افغانستان و اخیراً خروج اجباری شان از عراق در صدر اخبار است. بنابراین در این شرایط، این سؤال‌ها مطرح است که آیا امریکا واقعاً از غرب آسیا خارج خواهد شد. آیا جایگزینی برای استمرار حضور کشوری دیگر در منطقه متصور است.

اکنون که امریکا در مخمصه ماندن و رفتن از منطقه درمانده است و چاره‌ای جز اسباب کشی و کوچ اجباری از غرب آسیا ندارد، انگلیسی‌ها به طمع افتاده‌اند که می‌توانند خود را جایگزین امریکا کرده و بار دیگر حضور یک قرن پیش خود را در این منطقه تکرار کنند. دلیل این طمع را شاید بتوان در اعتمادی دانست که امریکایی‌ها نسبت به آنها دارند و فکر می‌کنند انگلیسی‌ها جایگزین مناسبی برای آنها در منطقه خواهند بود. نگرانی شدید صهیونیست‌ها از خلأ عدم حضور امریکا در منطقه، خواب راحت را از صهیونیست‌ها ربوده است و رژیم صهیونیستی تصور می‌کند با وصل شدن به ریسمان پوسیده این روباه پیر، چند صباحی می‌تواند به حیات ذلت بار خود ادامه دهد. نمایش صهیونیستی معامله قرن برای عادی‌سازی روابط چند کشور کوچک با رژیم صهیونیستی با چراغ سبز امریکا و صحنه گردانی انگلیس برای تضمین امنیت این رژیم و موج‌سواری جوکرها و آشوب‌سازی در کشورهای مقاومت از جمله سناریوهایی بود که در دو سال اخیر در قالب یک پروژه، از سوی مثلث شوم امریکا-انگلیس و رژیم صهیونیستی در منطقه غرب آسیا دنبال می‌شود.

بنابراین، تنها گزینه قابل اتکایی که امریکایی‌ها به رغم برخی نگاه‌های انحصارطلبی در مباحث اقتصادی و راهزنی مالی از کشورهای عربی دارند، این است که بخش مهمی از پایداری هژمونیک و سلطه غربی در منطقه و به چالش کشیدن کشورهای مستقل یا جبهه مقاومت را به انگلیس واگذار کنند. یعنی کشوری که عمدتاً بر حوزه‌های جنگ نرم متکی است، چراکه امریکایی‌ها می‌دانند ابزار جنگ نرم در این مقطع بیش از هر زمان دیگری در این منطقه کارایی دارد.

اگرچه انگلیسی‌ها در برخی نقاط غرب آسیا از گذشته تاکنون، دارای پایگاه نظامی بوده‌اند، اما نقش مؤثرتر آنها را باید در بخش جنگ نرم، جنگ رسانه‌ای، جنگ اطلاعاتی و امنیتی متمرکز دانست. این بدان مفهوم است که از این پس، انگلیسی‌ها را باید در فاز جدید تحولات کلان منطقه‌ای از قبیل افزایش رخدادهای تروریستی، تخریب، کودتا و دیگر اقدامات مرموزانه که آنها در این بخش‌ها ید طولایی دارند، دید. در عین حال، انگلیسی‌ها باید بدانند تحولات قرون ۱۸ تا ۲۰ دیگر قابل بازگشت در منطقه نخواهد بود و هژمونی آنها هیچ‌گاه برنخواهد گشت. آن موقع که انگلیس در منطقه غرب آسیا سلطه و هژمون داشت، نه خبری از سپاه پاسداران و نیروهای مسلح آماده ایران بود، نه جبهه مقاومتی از حزب‌الله لبنان شکل گرفته بود، نه حشدالشعبی عراقی که دارد امریکا را مجبور به اخراج می‌کند، نه انصارالله یمنی که با دست خالی جنگ تحمیلی سعودی‌ها را شش سال است مدیریت می‌کند و امروز با موشک‌های خود ریاض و دبی را تهدید می‌کند و نه حماس و جهادی که در فلسطین اشغالی خواب را بر صهیونیست‌ها حرام کرده است. بنابراین مقامات انگلیسی امروز باید بیش از پادشان گذشته خود واژه غلط کردن را با هر سخن گرافه‌ای، صرف کنند و فراموش نکنند که از ادبیات قلدر مآبانه آنها حداقل بیش از نیم قرن است که گذشته است.

خبر آخر

در درگیری با اشرار مسلح صورت گرفت

شهادت ۲ تن از رزمندگان قرارگاه قدس

دو تن از نیروهای قرارگاه قدس سپاه جمعه شب گذشته در منطقه عمومی زاهدان به درجه رفیع شهادت نائل آمدند.

به گزارش خبرگزاری بسیج به نقل از روابط عمومی و تبلیغات قرارگاه قدس نیروی زمینی سپاه جنوب شرق کشور در این اطلاعیه اعلام کرد: نیروهای قرارگاه قدس نیروی زمینی سپاه در حین انجام مأموریت با اشرار درگیر شدند که دو تن از آنان به شهادت رسیدند. در این حادثه پاسداران مهران شوری‌زاده و محسن کیخوایی در درگیری با اشرار مسلح به شهادت رسیدند.

خبر یک

رئیس مجلس شورای اسلامی:

تحول اقتصادی در گرو اصلاح ساختار ناکارآمد اجرایی است

رئیس مجلس با بیان اینکه تحول اقتصادی در گرو اصلاح ساختار سنگین و ناکارآمد اجرایی است، گفت: اداره کشور باید مسئله محور باشد، به این معنا که اولویت‌ها را بشناسیم و پیشران‌های تحول اقتصادی را شناسایی و پروژه‌ها را براساس آن تعریف کنیم.

به گزارش تسنیم، محمدباقر قالیباف روز گذشته درجریان بازدید از نمایشگاه دستاوردهای جهاد دانشگاهی اظهار داشت: بازدید امروز از این جنبه اهمیت داشت که بحث علمی و فناورانه نقش زیادی در آن ایفا می‌کرد و نشان داد می‌توانیم به متخصصان داخلی در حوزه‌های مختلف اعتماد و تکیه کنیم. همچنین شاهد بودیم اقدامات خوبی در زمینه استفاده از تکنولوژی‌های نوین و انتقال فناوری انجام شده است.

وی افزود: یکی دیگر از نکات بارز این نمایشگاه این بود که همزمان با توسعه علم، به ویژه در حوزه سلولی و پزشکی و حرکت در مرز دانش، این دستاوردها در حوزه صنعت و سلامت به کار گرفته می‌شود.

قالیباف با تأکید بر لزوم حرکت علمی کشور براساس نیازهای روز جامعه گفت: علم و توسعه فناوری حرکتی مطلوب و قابل احترام است، اما در اداره کشور باید مسئله محور باشیم، به نحوی که اولویت‌ها را بشناسیم و پیشران‌های تحول اقتصادی را شناسایی و پروژه‌ها را براساس آن تعریف کنیم و همه ظرفیت‌های کشور را در این مسیر پای کار بیاوریم.

رئیس مجلس تصریح کرد: در حوزه استفاده از ظرفیت‌های بخش خصوصی ما باید برنامه ریزی مطلوبی انجام دهیم، متأسفانه ما در حوزه صنعتی کردن ظرفیت‌های علمی و سرمایه‌گذاری مشکل داریم و باید این نقدینگی لجام گسیخته را به سمت صنعت سوق دهیم، به ویژه در شرایط تحریم که با موانع سرمایه‌گذاری خارجی مواجهیم، لازم است از ظرفیت‌های بخش خصوصی و سرمایه‌گذاری‌های این حوزه استفاده کنیم. وی با بیان اینکه تحول اقتصادی در گرو اصلاح ساختار سنگین و ناکارآمد اجرایی است، گفت: لازم است سرمایه‌گذاری به سمت نهادهای غیردولتی که پیشران تحول کشور است، هدایت شود. برای اصلاح این ساختار در قانون بودجه ۱۴۰۰ اقدامات مطلوبی انجام شد، اما مجلس تلاش خواهد کرد در برنامه توسعه هفتم و لایحه بودجه ۱۴۰۱ هدفگذاری را به نحوی انجام دهد تا با کمک جوانان توانمند و پیشکسوتان، تحول و امید در کشور ایجاد شود.

تحلیل

محمد اسماعیلی

پدیدآورندگان فتنه ۸۸ چگونه بنای تحریم‌ها را گذاشتند

۱۲ سال تحریم نتیجه فتنه ۸۸

۶ دی سال ۸۸ مصادف بود با روز عاشورا، روزی که حمله‌کنندگان به موکب و پرچم‌های عزای امام حسین(ع)، مردم خداجوی نامیده شدند و بسیاری از رهبران جریان تجدیدنظرطلب در کنار سلطنت طلبان و منافقین و گروه‌های تروریستی از هتک حرمت روز عاشورا حمایت و آن را آغازی بر پایان انقلاب عنوان می‌کردند. جریان موسوم به جنبش سبز که در یک روز بعد از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری، با این ادعای واهی که در انتخابات تقلب صورت گرفته است شعله‌های آتشی را روشن کردند که نه تنها دامنه آن به رویارویی با مقدسات دینی کشیده شد بلکه گدازه‌های آن همچنان دامن خانواده‌های ایرانی را به دلیل مشکلات ناشی از تحریم‌های وضع شده در آن مقطع زمانی می‌سوزاند.

اگر چه تنها سه روز پس از حمله ورشدن به خیمه‌های عزاداری، مردم حماسه ۹ دی را رقم زدند، با این حال علاوه بر بازخوانی رویکردهای ضددینی جریان غربزده در آن مقطع زمانی باید علت اصلی مشکلات این روزهای کشور را در سالی جست‌وجو کرد که اتاق‌های فکر جریان غرب‌باور با بهره‌گیری از دستورالعمل‌های رهبران «براندازی نرم» در غرب، تلاش داشتند فروپاشی را در کوتاه‌ترین زمان ممکن رقم بزنند.

■ **پیامدهای اقتصادی- معیشتی غائله ۸۸**

امروز ۱۲ سال پس از غائله سال ۸۸، کشور و جامعه همچنان با هزینه‌ها و پیامدهای رفتارهای ساختارشکنانه‌ای دست و پنجه نرم می‌کنند؛ رفتارهایی که مستقیماً جمهوریت و اسلامیت را نشانه گرفته بود و با خود انبوهی از محدودیت بین‌المللی در حوزه اقتصادی و معیشتی را به دنبال داشت. رویکردهای هنجارشکنانه جماعتی در دوران قبل، حین و پس از انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۸ باعث شد بسیاری از مقامات غربی بهترین فرصت برای ایجاد دوگانه حاکمیت - مردم و در نهایت استحاله جمهوری اسلامی ایران را همان سال بدانند. بر همین اساس بسیاری از آنها رسماً از رهبران آشوب و شورشیان کف خیابان حمایت کنند و در بعد دیگر با اعمال وضع تحریم‌های بین‌المللی بستر فروپاشی نظام را کلید بزنند.

اگر چه غرب و به‌ویژه امریکایی‌ها پیش از سال ۸۸ بارها تحریم‌های متفاوتی را علیه جامعه ایرانی وضع کرده بودند، با این حال نوع و ساختار حقوقی - اقتصادی تحریم‌ها پس از حوادث انتخابات سال ۸۸ کاملاً متفاوت‌تر از گذشته است و تحریم‌ها از بعد هسته‌ای به تحریم‌های اقتصادی، نظامی و سیاسی تغییر ماهیت دادند. مهم‌ترین تحریم‌های اعمالی علیه ایران قطعنامه ۱۹۲۹ است که ۲۵ خرداد ۱۳۸۹(ژوئن ۲۰۱۰) و در سالگرد غائله سال ۸۸ وضع شد.

اگر چه بسیاری از عناصر جریان غرب‌باور در طول سال‌های اخیر ارتباط مستقیم میان وضع قطعنامه ۱۹۲۹ که مهم‌ترین قطعنامه تحریمی علیه ایران به شمار می‌رود با شهرآشوب سال ۸۸ را به کلی انکار می‌کنند اما جالب است بدانیم جان مک کین سناتور معروف امریکایی نیز در خرداد همان سال پس از تصویب قطعنامه ۱۹۲۹ در «بنیاد ملی دموکراسی» درباره ضرورت وضع قطعنامه ۱۹۲۹ می‌گوید: «بالاخره قطعنامه تحریم‌های بیشتر علیه ایران به تصویب رسید... ما باید در کنار جنبش سبز بایستیم، لازم است که اهداف آنان را اهداف خود بدانیم. منافع آنان منافع ماست و تلاش‌هایشان، تلاش‌های ما.» جان بولتون مشاور قبلی امنیت ملی کاخ سفید در این باره می‌گوید این ناآرامی‌های ایران در سال ۸۸ بود که گزینه تحریم ایران را که بیش از دو سال از دستور کار خارج شده بود، مجددا به روی میز برگرداند.

شاید مهم‌ترین اظهارنظر را باید مربوط به مایکل لدین، مشاور پیشین شورای امنیت ملی امریکا و عضو برجسته مؤسسه «امریکن اینترپرایز» دانست که در مرداد ۹۴ طی یادداشتی در نشریه «فوربس» می‌نویسد: «سناتور چاک شامر نقش مستقیمی در نامه‌نگاری محرمانه بین دولت اوباما و سران آشوب علیه دولت ایران در سال ۱۳۸۸ و در پی انتخابات ریاست جمهوری داشته است. دولت (امریکا) تصمیم گرفت پیامی برای گروه موسوی و جنبش سبز بفرستد. سناتور شامر دوستی در وال استریت داشت که با سبزها در ارتباط بود و همان فرد به عنوان رابط انتخاب شد».

لدین در ادامه نوشته بود: از شامر خواسته شد از طرف دولت این پیام و سؤالات پیوستش را به رهبران سبزها منتقل کند. سؤالات این‌هاست: ما باید چه کاری انجام دهیم و چه کاری نباید انجام دهیم؟ پاسخ این پیام در یک یادداشت هشت صفحه‌ای در تاریخ ۳۰ نوامبر ۲۰۰۹ (۹ آذر ۸۸) دریافت شد. نویسندگان محتاط بوده‌اند و متن امضا نشده و من دلایل روشنی دارم که چند نفر در تهران روی آن کار کرده‌اند.

موازی با اظهارات لدین، نیک آهنگ کوثر، یک فایل صوتی از مهدی هاشمی رفسنجانی منتشر می‌کند که در بخشی از آن او از لزوم تشدید تحریم‌ها علیه ایران سخن به میان می‌آورد. نیک آهنگ کوثر در ادامه می‌گوید: «... در یکی از موارد که به من زنگ زد و وقتی فهمید من در حال رفتن به واشنگتن هستم از من خواست تا راجع به بحث تحریم اقتصادی ایران کسانی را در امریکا ببینم و می‌خواست بداند در واشنگتن چه کسانی هستند که بشود با ارتباط و تشویقشان تحریم‌های سنگین‌تری را علیه مردم ایران تحمیل کرد.»

■ **هزینه‌های بی پایان غربزده‌ها برای جامعه ایرانی**

بر اساس آنچه عنوان شد، شاید بتوان به تعبیری مهم‌ترین سال بعد از پیروزی انقلاب اسلامی را سال ۸۸ دانست؛ سالی که نظام سلطه با بهره‌گیری از یک جریان نشانه دار داخلی توانست سنگ بنای اصلی تحریم و فشار به جامعه ایرانی را بنا بنهد و چهار سال پس از آن دوران توانست با کمک عناصر دیگر همین جریان، در قالب تعهدتراشی هسته‌ای و غیر هسته‌ای برای کشور بستر تورم، رکود و بی ثباتی گسترده اقتصادی و معیشتی را برای مردم ایران به ارمغان بیاورد.

خبر

در نشست «نمازجمعه و مطالبه‌گری» تأکید شد

عدالت‌خواهی نسبتی با اتهام‌زنی ندارد

تفاوت عدالت‌خواهی مصداقی با اتهام‌زنی، ناکارآمدی شیوه‌های مبارزه با فساد در کشور و استمرار مطالبه‌گری در تریبون‌های نماز جمعه از جمله محورهای مطرح‌شده در نشست نماز جمعه و مطالبه‌گری بود.

به گزارش فارس، در اولین نشست نقد نخبگانی با هدف بازخوانی رسالت‌های نماز جمعه در گام دوم انقلاب اسلامی، با موضوع «نمازجمعه و مطالبه‌گری» با حضور حجت‌الاسلام رضا جوکار، امام جمعه شهر قدس، حجت‌الاسلام سیدحسین حسینی امام جمعه پردیس و محسن مهدیان نویسنده کتاب «سواد مطالبه؛ دستگاه محاسباتی در عدالت‌خواهی امیدآفرین» برگزار شد.

در این نشست که به میزبانی دفتر مطالعات و برنامه‌ریزی نهاد نماز جمعه برگزار شد، محسن مهدیان اظهار کرد: فساد سیستمی در جمهوری اسلامی وجود ندارد اما شیوه‌های مبارزه با فساد کارآمد نیست. وی با بیان اینکه مبارزه با فساد و عدالتخواهی باید در تریبون‌های نمازجمعه به صورت جدی مطرح شود، تصریح کرد: عدالتخواهی مصداقی، غیر از اتهام‌زنی است، بنابراین ائمه جمعه می‌توانند در این موضوع ورود پیدا کنند. مردم امروز شاهد فسادستیزی در جامعه هستند اما در کنار این مهم، می‌بینند که روز به روز سفره‌های آنان کوچک‌تر از گذشته می‌شود؛ بر همین اساس، می‌طلبد در تریبون نماز جمعه به این سؤال پاسخ داده شود که چرا در کنار فسادستیزی، هر روز سفره‌های مردم کوچک‌تر می‌شود.

این فعال رسانه‌ای، با بیان اینکه باید مبارزه با فساد در حوزه کارآمدی و ناکارآمدی مطرح شود، تأکید کرد: جریان عدالتخواهی باید به دنبال مطالبات مردمی باشد که این کار باعث رشد امید در میان مردم و اعتماد به نظام می‌شود، از این رو باید شیوه جدید مطالبه‌گری در تریبون‌های نمازجمعه بیان شود و حوزه ناکارآمدی، به‌عنوان موضوع اصلی مبارزه با فساد پیگیری گردد.

■ **مطالبه‌گری از تریبون‌های نمازجمعه دائمی شود**

همچنین حجت الاسلام حسینی، امام جمعه شهر پردیس، مطالبه‌گری را از سیاست‌های مهم ائمه جمعه دانست و گفت: مطالبه‌گری یعنی شنیدن صدای مردم و ائمه جمعه نیز به این موضوع واقفند و مطالبه‌گری همیشه از تریبون‌های نمازجمعه صورت می‌گیرد، ما این موضوع را در عمل ثابت کرده‌ایم، بیان مطالبات مردم در خطبه‌های نمازجمعه، از نکات بارز برای مبارزه با فساد است. مردم دفتر امام جمعه را پناهگاه خود می‌دانند و امام جمعه نیز مسائل و مشکلات آنها را به گوش مسئولان می‌رساند و نسبت به حل آنها اقدام می‌کند. امام جمعه پردیس افزود: برای پیگیری و حل مشکلات مردم با مسئولان جلساتی برگزار می‌کنیم و مسئولان بدون واسطه در جریان این مشکلات قرار می‌گیرند. برخی از مشکلات در جلسات حضوری با مسئولان به آنها منتقل و حل می‌شود. جلساتی نیز با حضور فرماندار و استاندار تشکیل می‌شود، البته مشکلات مردم متنوع است و اهم این مشکلات اقتصادی و معیشتی است. مردم متوجه پرچمداری امام جمعه در مطالبه‌گری هستند و امام جمعه در اجتماعات مردمی حضور می‌یابد و مشکلات آنها را می‌شنود.

■ **حمایت از مطالبه‌گران از مصادیق عدالت**

حجت‌الاسلام جوکار، امام جمعه شهر قدس نیز در این نشست، جایگاه مطالبه‌گری را در نهاد امامت جمعه بسیار مهم دانست و گفت: عدالت از شرایط امام جمعه است و امام جمعه باید فردی عادل باشد، بنابراین نهاد امامت جمعه خود را ملزم به رعایت این اصول می‌داند و در تلاش است تا همیشه به آن عمل کند. یکی از مصادیق عدالت و مطالبه‌گری، حمایت از مطالبه‌گران است. روش مطالبه‌گری امام جمعه متفاوت است و اینکه برخی فکر کنند که امام جمعه باید هر هفته در خطبه نماز جمعه تاخت و تاز داشته باشد، این یک تعریف ناقص است. رایزنی با مسئولان، قبل از استفاده از تریبون نماز جمعه یکی از وظایف ائمه جماعات به شمار می‌رود.

وی با بیان اینکه عدالت‌خواهی و مطالبه‌گری از مسئولان در نهاد امامت جمعه، شکل‌های مختلفی دارد، ادامه داد: یکی از آنها مطالبه‌گری به شکل حضوری است و امام جمعه، قبل از طرح برخی مسائل در تریبون، رایزنی‌های لازم را با مسئولان در فضای آرام به صورت خصوصی انجام می‌دهد، اگر این مطالبه‌گری محقق شد در فضای نماز جمعه از آن مسئول تقدیر می‌شود. یکی از مصادیق این مطالبات در شهر قدس، عدم سکونت مسئولان در شهرستان و عدم استقرار برخی ادارات در این منطقه بود. به همین دلیل، مسئولان در جریان مشکلات مردم قرار نمی‌گرفتند که با پیگیری‌های صورت گرفته این موضوع تا حدودی محقق شد. وی تأکید کرد: البته مطالبه‌گری در اصل، باید از طرف مردم در اجتماع صورت بگیرد، یعنی باید فرهنگ‌سازی به‌گونه‌ای باشد که مردم مطالبه‌گر عمومی باشند و این موضوع نیاز به ساز و کار خاص خودش دارد.

امام جمعه شهر قدس در پایان با اشاره به استفاده حداکثری دشمن از رسانه گفت: دشمن امپراتوری رسانه را در اختیار دارد اما ببینید سهم ائمه جمعه در صدا و سیما و رسانه‌ها چقدر است.

یادداشت

رحیم زیادعلی

نمایندگی مردم به تن شما نمی‌خورد

با اوج گرفتن تهدیدهای ریز و درشت طرف‌های غربی از یک سو و رژیم صهیونیستی از سوی دیگر علیه جمهوری اسلامی ایران که با هدف تأثیرگذاری بر مذاکرات وین برای گرفتن امتیاز از تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای کشورمان دنبال می‌شود، شرق- روزنامه‌ای که روزگاری نه چندان دور امضای کری را تضمین می‌دانست- در یادداشتی همسو با دشمنان شناخته شده نظام اسلامی، به تیم مذاکره‌کننده کشور حمله کرده و از اینکه دولت سیزدهم به زعم او نماینده اکثریت مردم ایران نیست، فاقد ابزارهای چانه‌زنی در مذاکرات معرفی کرده است.

نویسنده شرق اگرچه اذعان کرده که برای اروپا و امریکا «وضعیت دموکراتیک کشورها» چندان موضوعیت ندارد و آنها در مذاکرات به منافع حداکثری و بده بستان‌های رایج چشم دوخته‌اند، اما با این حال نتوانسته بغض خود را از دولت و تیم مذاکره‌کننده ایران پنهان کند.

اما جریان اصلاح‌طلبی که در بزنگاه‌های خاص مدافع مردم می‌شود و از «جمهور» دم می‌زند، آیا در ادعاهای خود صادق است؟ یا به سنت آموزه‌های ماکیاولیستی، هدف وسیله را توجیه می‌کند؟ تجربه نشان می‌دهد که آنها در این باره گذشته قابل دفاعی ندارند.

مطالعه رفتار و مواضع اصلاح‌طلبان طی دو دهه گذشته نشان می‌دهد، آنها نه تنها جایگاه و پایگاه خود را نزد مردم تعریف نکرده‌اند، بلکه در جهاتی آنها را به تمسخر گرفته‌اند که جز برای رأی دادن نباید چندان به حسابشان آورد. چنانکه در جریان حاکمیت اصلاحات بر دولت و مجلس مردم را لشکر قابلمه به دستانی توصیف می‌کردند که از سوی جناح مقابل علیه آنها به صف شده‌اند! آنها در مقابل مطالبات مردم ابایی نداشتند از اینکه بگویند چون شعارهای ما سیاسی بوده بنابراین بهبود معیشت را از ما مطالبه نکنید! حتی رجبعلی مزروعی، نماینده مجلس ششم که به خارج از کشور فرار کرده، در نطقی در مجلس گفته بود «اگر به ملت ایران، مرگ موش هم بدهی برای آن به صف می‌شوند.»

سال ۹۲ را به یاد بیاورید که رئیس‌جمهور برآمده از اصلاحات، سرمست از پیروزی در انتخابات، طی سخنانی در صحن مجلس در حالی که داد سخن از «رأی» مردم می‌زد، تنها کسانی را «مردم» خطاب کرد که به او رأی داده بودند و آرای رقبای خود را رأی به افراط، تفریط، خشونت، خودرأیی، تک‌رأیی، عدم مشورت و عدم‌تدبیر توصیف کرد. یا محمود سریع‌القلم مشاور روحانی رفتارهای رسانه ملی در مراجعه به آرای عمومی درباره برنامه هسته‌ای ایران را پوپولیستی دانسته و حمایت مردم ایران از برنامه هسته‌ای را نشانه عدم تربیت صحیح جامعه عنوان کرد: «تربیت عقلی در خانواده و مدرسه بسیار ضعیف است. در نتیجه ما احساسی، غریزی و پوپولیستی تربیت می‌شویم. صدا و سیمای ما هم متأسفانه به این جریان کمک می‌کند. از یک لبوفروش یا راننده تاکسی که تمام روز را سرگرم حل مشکلات معیشتی‌اش است، درباره جریان هسته‌ای نظرخواهی می‌کند... »

با این گزاره‌ها که نمونه‌های فراوانی از آن در دسترس است، آیا باز هم می‌توان ادعای اصلاح‌طلبان درباره اعتقاد به «جمهور» را باور کرد، یا «طبقه اجتماعی مسلط» از نگاه آنها تنها زمانی معنا پیدا می‌کند که خروجی آن به قدرت رسیدن اصلاح‌طلبان باشند؟

نویسنده یادداشت از اینکه به زعم او انتخابات ۱۴۰۰ پرشور برگزار نشده، حسرت می‌خورد، اما درباره عملکرد دولت برآمده از اصلاحات که طی هشت سال گذشته باعث رویگردانی مردم از این جریان و ریزش آرای انتخابات شد، سکوت می‌کند. این حسرت هم البته به نظر می‌رسد چندان صادقانه نیست، چرا که در انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۸ که با حضور پرشور ۸۵ درصدی مردم همراه بود و بیش از ۴۱ میلیون نفر شرکت کردند، آنکه به «جمهور» پشت کرد و کشور را برای سال‌ها درگیر یک زخم عمیق کرد، همین مدعیان اصلاح طلبی بودند که با اسم رمز تقلب، بزرگ‌ترین جشنواره مردم سالاری دینی را در ذائقه مردم تلخ کردند.

اصلاح‌طلبان البته در چارچوب قانون اساسی و ساختارهای به رسمیت شناخته می‌توانند و حق دارند، در موضوعات مختلف نقد کنند، اما نمی‌توانند خود را نماینده اکثریت ملت ایران جا بزنند که این لباس به تن آنها خیلی گشاد است. از این رو هجمه به دولت نوپای سیزدهم به صورت عام و تیم مذاکره‌کننده به صورت خاص، به این بهانه که آنها نماینده اکثریت مردم ایران نیستند، اگر نگوییم، رونویسی از دستورالعمل ابلاغی وزارت خارجه امریکاست، غفلتی است که باید جبران شود.

گزیده خبر

عضو کمیسیون مشترک صیانت:

طرح صیانت از دستور کار مجلس خارج نشده است

عضو کمیسیون مشترک بررسی طرح صیانت از کاربران در فضای مجازی گفت: این طرح از دستور کار کمیسیون و مجلس خارج نشده و نظر مرکز پژوهش‌ها صرفاً مشورتی است.

مهرداد ویس کرمی، عضو کمیسیون مشترک بررسی طرح صیانت از کاربران فضای مجازی در گفت‌وگو با ایرنا اظهار داشت: کمیسیون مشترک مسئول اصلی طرح صیانت از کاربران در فضای مجازی است. از طرف کمیسیون یزدی‌خواه نماینده تهران در مرکز پژوهش‌ها حضور یافته و نظرات ذی‌نفعان و مرکز پژوهش‌ها را بررسی و جمع بندی کرده و برای ادامه بررسی‌ها به کمیسیون ارائه خواهد کرد. نماینده مردم خرم‌آباد در مجلس در خصوص مخالفت مرکز پژوهش‌های مجلس با طرح صیانت تأکید کرد: نظر مرکز پژوهش‌های مجلس نظر مشورتی است و کمیسیون مجبور به پذیرش نظرات مرکز پژوهش‌ها نیست. روند بررسی طرح صیانت از فضای مجازی در کمیسیون ادامه دارد و نظر مرکز پژوهش‌ها نیز در کمیسیون مشترک مورد بررسی قرار خواهد گرفت. وی با اشاره به اعتراضش نسبت به چرخش نظر کارشناسی مرکز پژوهش‌ها در مورد طرح صیانت گفت: نگاهداری رئیس مرکز پژوهش‌ها با بنده تماس گرفت و اعلام کرد معاونت‌های مرکزها از ابتدا با این طرح مخالفت مخالف بودند اما رئیس مرکز پژوهش‌های سابق و فیاضی معاون مطالعات فرهنگی مرکز به معاونت‌ها برای اظهارنظر میدان ندادند و نظر خودشان در مورد طرح صیانت را به کمیسیون فرهنگی مجلس اعلام کردند.

ویس کرمی با بیان اینکه ایرادات مرکز پژوهش‌ها به طرح صیانت قابل اصلاح است، تأکید کرد: طرح صیانت از دستور کار کمیسیون و مجلس خارج نشده است و تلاش داریم این طرح اصلاح و پخته شود. وی با بیان اینکه کمیسیون برای بررسی نظرات مرکز پژوهش‌ها روز دوشنبه تشکیل جلسه خواهد داد اظهار داشت: یزدی‌خواه در این جلسه گزارشی از روند بررسی طرح صیانت در مرکز پژوهش‌ها ارائه خواهد کرد. عضو کمیسیون مشترک صیانت تصریح کرد: مرکز پژوهش‌ها پیش از اینکه نظر خود را به رئیس کمیسیون صیانت اعلام کند این نظر را در مرکز و رسانه‌ها منتشر کرد که این اقدام به رنگ و بوی سیاسی دارد.